

Svätosť, dospelosť.

Pri minulej úvahe sme uvažovali o práci Ducha Svätého pri človeku pred obrátením a pri obrátení. Ako prirodzení ľudia sme aj my boli mŕtvi vo svojich previneniach a vo svojich hriechoch. A bez vnútorných problémov sme konali podľa žiadostí nášho tela a podľa žiadostí našej mysle. Boli sme vo vzbure proti Bohu. V tomto duchovnom stave sme ani neboli schopní rozumieť tomu, čo od nás Pán Boh očakáva, aj keď sme počuli zvesť evanjelia. Ak mŕtvy vstane z mŕtvych a prebudí sa k životu, je to Boží zázrak. Každé vzkriesenie vyžaduje Boží čin, nezávislý od vôle mŕtveho. A tým začína práca Ducha Svätého. On prišiel na svet, aby usvedčoval svet od hriechu. Duch Svätý vedie človeka k rozhodovaniu o tom, či pôjde Božou cestou, alebo ostane tam, kde je. A tu sa otvára priestor pre našu spoluprácu s Duchom Svätým. Pre rozhodovanie človek potrebuje informácie a na odovzdanie informácií Duch Svätý používa človeka. Taký človek má čas a zmysel pre budovanie Božieho kráľovstva, je ochotný túto prácu konať a sám vie zo skúsenosti povedať, čo treba. Sú to informácie z prvej ruky. Niekedy je príprava pre znovuzrodenie veľmi rýchla, niekedy trvá roky. Duch Svätý vie, kedy je človek pripravený otvoriť svoj život Pánovi Ježišovi a povedie nás.

My evanjelizácii rozumieme ako žatve. Na moje svedectvo sa rozhodol alebo rozhodla pre Pána Ježiša Krista ten alebo tá. Niekedy znovuzrodenie predchádzajú stovky rôznych udalostí, ktoré robia z nepripravenej pôdy úrodnú zem, schopnú prijať semeno a priniesť úrodu. Verím, že náš Pán, ten trojediný, nejakým spôsobom premieňa každý dobrý skutok, každú modlitbu, ba každú dobrú, prajnú, láskavú myšlienku na dobré pre všetkých ľudí. Sejme, Pán sa postará o úrodu. A vtedy nastane žatva. Narodí sa Božie dieťa. Pavel apoštol v 1. liste Korintským hovorí, že v každom z nás je duch človeka, a tento duch je buď duch sveta, alebo Duch Boží. Znovuzrodenie je výmena ducha sveta za Ducha Svätého v nás. Je to výmena, ktorú vykoná Duch Svätý z milosti Otcovej v dôsledku víťazstva Pána Ježiša Krista nad satanom.

Dnes by sme mohli premýšľať o dvoch charakteristikách znovuzrodených Božích detí. Jednou z nich je svätosť a druhou je dospelosť kresťana.

Svätosť nie je voliteľná charakteristika pre kresťana. V 1.Petra 1:16 čítame: „Budte svätí, lebo Ja som svätý.“ Svätosť je podľa tohto výroku Písma záväzný stav kresťana. No kto z nás si myslí o sebe, že je svätý? Myslím, že nevieme dosť presne, čo pojem „svätý“ znamená. A tak sa pozrime do 3.Mojžišovej, 6.kapitoly, a prečítame si verše 1-21, kde Mojžiš uvádza sľub nazarejstva. V 6. verši čítame: „Oddelil sa pre Hospodina. Svätým bude.“ A podobne v 8. verši čítame: „Po všetky dni svojho nazarejstva, oddelenia sa, bude svätým Hospodinovi.“ No podľa týchto textov je oddelenie sa pre Hospodina podstatnou súčasťou svätosti. Takto vnímajú pojem svätosti aj pisatelia Novej Zmluvy. V grécko-českom slovníku profesora Součka je význam slova ACHIOS tento: svätý. V Starom zákone označuje oddelenosť a zvrchovanosť Hospodina a v Novom Zákone je to prívlastok Boží, aj ľudí a vecí, ktoré náležia Bohu. OI ACHIOI, „svätí“, je v Novom Zákone označenie údob Cirkvi, ktoré sú vlastníctvom Ježiša Krista. Apoštol Peter v 1.Petra, 2.kapitole, 9.verši, píše: „Ale vy ste svätý národ. Ľud nadobudnutý, určený byť Božím vlastníctvom.“ Aj Pán Ježiš vo veľkňazskej modlitbe hovorí o Božom ľude ako o Božom majetku, ktorý je pre Otca aj pre Syna oddelený od sveta, hoci ešte sú vo svete. Už na základe toho, čo sme hovorili, môžeme povedať, že svätosť je oddelenie sa pre Hospodina. Ale je to zároveň aj oddelenie sa od hriechu a od sveta, aby som mohol poslúchať Boha. Pri znovuzrození sme sa stali Božím vlastníctvom. Pri znovuzrození sme dostali svätosť nato, aby sme mohli poslúchať Boha. Svätosť nie je dokonalosť. Svätosť je sloboda k poslušnosti Otcovi, Synovi a Duchu Svätému. Myslím si, že teraz by už väčšina z nás zdvihla ruku, ak by znovu zaznela otázka o svätosti. My dobre vieme, že nie sme dokonalí. Zároveň veľmi dobre vieme, že sme Boží. Otec nám pre Syna udelil svätosť, aj keď nás veľmi dobre pozná. A žijeme vo svete. Ak svet niečo neznáša, tak je to naša oddelenosť pre Božie kráľovstvo. Žijeme pod neustálym náporom sveta okolo nás. Žiada si našu pozornosť, náš čas, našu prácu. Vnucuje nám svoje hodnotenia života, svoje ciele, svoje spôsoby. A ktovie, čo ešte. Pretože žijeme vo svete, platí pre nás pokyn Pána Ježiša: „Dajte cisárovi, čo je cisárovo, a čo je Božie, Bohu.“ Vyžaduje si to mnoho milosti od Pána, aby sme rozpoznali, čo je cisárovo a čo je Božie. Svoju oddelenosť pre Božie kráľovstvo si musíme veľmi starostlivo chrániť. Naša prirodzená tendencia je stále pridávať cisárovi. Lebo Otec v nebi na nás netlačí a nevnučuje sa tak, ako to robí svet. Preto nezabúdajme denne opakovane vyznávať, že Pán Ježiš je náš Pán a že my sme Jeho. Dostali sme slobodu neherešiť. Treba, aby sme v nej vedome zotrvali. Modlite sa už dnes a vyznávajte svoju túžbu byť oddelení pre Pána Ježiša a pre Božie kráľovstvo. Povedzte Mu, že On je najvyššou autoritou pre vás a chcete, aby sa vo vašom živote diala Jeho vôľa. Už bolo dosť služby hriechu a neposlušnosti. Je čas povedať to nahlas sebe aj Pánovi. A ak je vaša túžba úprimná, ak to nebude iba experiment s novou metodikou, tak budete prekvapení Božou odpoveďou. Svoju svätosť, oddelenosť Bohu, si musíme starostlivo pestovať. V listoch apoštolov cirkvám sa stretávame s obrazom kresťana rastúceho od detstva až po dospelosť. Napríklad Ján oslovuje tri skupiny kresťanov: deti, ktorým hovorí o odpustení hriechov, mládenčov, s ktorými hovorí o víťazstve nad zlým a otcov, pri ktorých konštatuje, že poznali Toho, ktorý je od začiatku, Pán Ježiš Kristus. Zrelosť, dospelosť je cieľ kresťanského života. Proces rastu, dospievania je cesta k tomuto cieľu. Slovník slovenského jazyka priraduje slovu „zrelý“ tri skupiny významov:

1. dozretý, vyzretý, napr. ovocie
2. dospelý, vyspelý, vyvinutý,
3. ktorý dosiahol potrebnú úroveň

Slová zrelosť a dospelosť neznamenajú dokonalosť. Keď povieme o nejakom jablčku alebo o slivke, že sú zrelé, vnímame dve skutočnosti: ukončenie procesu rastu a dozrievania a vhodnosť pre použitie. Bratia z Biblical education by extension v cvičebnici Kresťanský život definujú duchovnú zrelosť takto: Duchovná zrelosť je dôsledné prejavovanie sa obrazu Pána Ježiša Krista v charaktere veriaceho umožnené vplyvom Ducha Svätého. A toto je aj zmysel pasáže zo zásad Cirkvi Bratskej, kde sa hovorí o posvätení ako o procese. O dynamickom raste, behu a živote v Duchu Svätom. A bratia konštatujú, že svätosť nie je našou vlastnou spravodlivosťou, ale dielom Ducha Svätého vyjadreného ovocím Ducha Svätého. Zamysleli ste sa nad tým, kde ste na ceste dospievania ako deti Božie? Starneme alebo dospievame? Pribúda nám Božej krásy? Prosím vás, bratia a sestry, nepusti-

me túto otázku jedným uchom dnu a druhým von. Musíme sa vedome otvárať procesu dospievania kresťana pod vedením Ducha Svätého. No, ono je to náramne jednoduché.

Prečítajte si prvé dva verše z 12. kapitoly Rimanom. Ten prvý hovorí o tom, ako sa zdokonaľovať vo svätosti: „Pane môj, Tvoj som so všetkým čo som a čo mám.“ A ten druhý hovorí o tom, ako rásť k duchovnej zrelosti: „Meňte sa, hľadajte, čo je vôľa Božia, čo je Bohu lúbe, dobré a dokonalé.“ Dospievanie je proces. To chce čas. Mentalita dnešnej reklamy je: „Tu a teraz.“ Ani jedno ovocie nedozrieva v deň, keď sa vytvorí jeho kvetný púčok. Každé dozrievanie chce čas. Prosím, nebuďte netrpezliví. A ešte jedna prosba. Nesnažte sa nič dohnať. Budovanie kresťanského charakteru trvá roky a roky a v tomto procese si nemôžeme nič nadbehnúť. Ani snaha po výkonoch nám nepomôže. Naše zbrane sú otvorenosť vplyvu Ducha Svätého, modlitba, čítanie Písma s prosbou, aby nás oslovovalo tam, kde to Pán na nás potrebuje a vernosť v chodení s Pánom Ježišom Kristom. Pamätajme, svätosť je oddelenie pre Boha a pre Pána Ježiša Krista. Je to oddelenie sa od hriechu a od sveta nato, aby som mohol poslúchať Pána Ježiša. Chráňme si svoju oddelenosť pre Božie kráľovstvo. Písmo a Duch nás vyzývajú k dosiahnutiu kresťanskej zrelosti. Duchovná zrelosť je dôsledné prejavovanie sa obrazu Pána Ježiša v charaktere veriaceho umožnené Duchom Svätým. My sa musíme vedome otvárať procesu dospievania kresťana pod vedením Ducha Svätého. Je to proces a chce to čas. A naše zbrane v tomto zápase sú: otvorenosť pôsobeniu Duchu Svätému, modlitba, čítanie Písma a vernosť v chodení s Pánom Ježišom. Amen.